

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

...Na Twoje Słowo...

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Rok XXI – Wydanie 9, październik 2019

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Oczekiwanie jest synonimem cierpliwości

Hiszpańskie słowo „esperar” oznacza czekać, bo przecież czekanie też ma nadzieję. Dlatego wiedza, jak czekać, wymaga wielkiej siły ducha, co oznacza sporą dawkę cierpliwości, umiejętność stania w miejscu i akceptowania otaczającego świata w jak najbardziej sprawiedliwy sposób.

Ludzie mogą znów znaleźć się w cierpliwości, mogą słuchać i być słyszani, mogą odkrywać swoje lęki, nie będąc przytłoczeni, i ich nadzieje, nie będąc oszukani, ponieważ czekanie jest najlepszym narzędziem do zbliżania się do modlitwy. Ale zdecydowanie nie jest to bezwładność. To jest jak z rolnikiem, który sieje i stale pilnie dba o swój ogród. On ciągle pracuje, ale właśnie w jego pracy cierpliwie czeka i ma nadzieję, ale przede wszystkim modli się. Właśnie w jego zdolności do poszanowania ram czasowych Matki Natury ukryty jest dobry smak darów, które oferuje nam życie. Choć jego ciało reaguje na codzienne zmęczenie, jego serce jest spokojne i może skutecznie rozpoznać znaki Boskiej Opatrzności.

W dzisiejszych czasach my, dzieci postmodernistycznego społeczeństwa, biegamy w szale, zawsze biegając wszędzie tak, jakby brakowało czasu i dlatego nigdy nie przestajemy. Bieganie po okolicy nie pozwala nam się zastanowić, łatwo tracimy kontrolę nad sobą, przez co stajemy się bardziej wrażliwi; również chorujemy i

to szybko. Prowadzimy wojnę ze sobą i z innymi, ze stworzeniem. Nie zwracamy już uwagi na sąsiada, ponieważ nasze pośpiechy prowadzą nas do przekonania, że nie potrzebujemy bliźniego. Utrata cierpliwości stała się plagą społeczną, ponieważ nie tylko dystansuje nas od Boga, ale pozbawia nas ludzkiego znaczenia.

Dlatego w czasach, gdy przejście między porami roku oznacza oczekiwanie na nowe czasy, Jezus zaprasza nas do odkrycia spokoju ducha, do głębokiej ciszy. Zachęca nas, abyśmy usiedli obok Niego, abyśmy mogli zrozumieć, jak bardzo słowo i Słowo mają podstawowe znaczenie w docieraniu do sumień innych. Chrystus zachęca nas do uspokojenia naszych wewnętrznych obaw, aby na nowo odkryć niezbędny pokój, który może prowadzić nas do modlitwy, do zbawienia. Sugeruje rozeznanie jako jedyny sposób na poprawę siebie jako ludzi i chrześcijan. Uczy nas oddychać spokojnie, bez strachu. Uczy nas, że Miłość rodzi się w prostych, pokornych sercach, tych, którzy nauczyli się czekać, być cierpliwym. Uczy nas, że modlitwa i potrzebny dialog z Ojcem nadają nam właściwy wymiar tego, kim jesteśmy: umiłowane córki Boga. Swoim krzyżem Jezus Chrystus pokazał nam, że nadzieja nigdy nie umiera dla tych, którzy wiedzą, jak „esperar”.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Wydawca

Wydawca

- ◇ Oczekiwanie jest synonimem cierpliwości
- Przestrzeń Zarządu Generalnego**
- ◇ Nowicjat Zgromadzenia – Wspólnota Formacyjna
- Ze Świata ASC**
- ◇ „Była tu przed nami”
- ◇ Czuj, gdzie należy się czcić
- ◇ Wrześnie spacerować
- ◇ Silne Dayton
- ◇ Unikalne doświadczenie w Ashram

Spis

1	◇ Doświadczenie w Centrum Odnowy Don Bosco	7
	◇ 20 lat obecności ASC na Białorusi	8
2	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
	◇ „Amazonia: Nowe drogi dla Kościoła i dla ekologii integralnej”	9
3	◇ Więcej niż recykling ... Jak chronić środowisko	10
4	W Zgromadzeniu	
5	◇ Urodziny: Świętujmy życie	11
6	◇ Wrócić do Domu Ojca	11

Nowicjat Zgromadzenia – Wspólnota Formacyjna

Generalny, również przeżywamy te chwile z postawą wdzięczności wobec Pana i mając nadzieję, że proces ten obejmie całe Zgromadzenie.

W Aktach wyraziłyśmy pragnienie, by iść naprzód jako jedno ciało, a to pomaga nam wierzyć, że możemy być znakiem dla tego świata, tworząc nowe pokolenia ASC, aby były żarliwymi i odważnymi Adoratorkami-Apostołkami.

Jeszcze raz dziękujemy każdej z was za aktywny udział, który sprawia, że czujemy wasze wsparcie i towarzyszenie. Polecamy waszym modlitwom rozpoczęcie wspólnoty nowicjatu zgromadzenia.

S. Matija Pavić, ASC

Z wielką radością i wdzięcznością uczestniczyłyśmy w przeprowadzce naszych Sióstr do wspólnoty nowicjatu w pierwszych dniach września: s. Mariammy Kunnackal, ASC, s. Emanueli Škarica, ASC, s. Joan Stoverink, ASC, s. Marisy Nardoni, ASC i S. Marthy Josefu Kwimba, ASC.

Przeprowadziły się z domu generalnego do domu nowicjatu zgromadzenia, na ul. Giuseppe Gatti nr 13, Sant'Agnese - Rzym, aby rozpocząć wszystkie przygotowania do przybycia pierwszych postulantek, do pierwszego międzykulturowego doświadczenia formacji w Zgromadzeniu. Naprawdę godne podziwu było zobaczyć, z jakim entuzjazmem i troską przygotowały się na nowe doświadczenie. Każda tworzy relacje w uważnym zmniejszaniu różnic kulturowych i kultury ASC.

Z wielkim zainteresowaniem i zaangażowaniem wszystkie członkinie wspólnoty międzynarodowej uczestniczyły w tym momencie rozpoczęcia ważnej podróży formacji międzykulturowej dla całego Zgromadzenia. Każda intensywnie doświadczyła realizacji pragnienia nas wszystkich wyrażonego w Aktach GA z 2017 r.: jeden nowicjat dla Zgromadzenia

W szczególny sposób my, jako Zarząd

Przybyła tu przed nami

Przygotowując się do obchodów 50. rocznicy obecności Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa w Tanzanii, planowałyśmy odwiedzić różne części i grupy ludzi, zwłaszcza te pod opieką św. Marii De Mattias. Naszym celem jest dzielenie się charyzmatem i duchowością naszego Zgromadzenia, pomaganie im w poznawaniu Świętej Marii De Mattias, a w sposób szczególny „poznać Jezusa i kochać Go”, zgodnie z jej marzeniem.

Odwiedziłyśmy i ewangelizowałyśmy 11 grup i małych wspólnot chrześcijańskich, trzy pod-parafie, jedną parafię i 5 grup chóralnych pod wezwaniem św. Marii De Mattias. Oprócz nich ewangelizowałyśmy inne miejsca, w których jesteśmy.

W tym procesie odkryłyśmy, że w niektórych obszarach ludzie wybrali św. Marię De Mattias na swoją patronkę, ale nie znają jej dobrze. Jednym z tych miejsc jest podrzędna parafia należąca do parafii Kintinku, zarządzanej obecnie przez księży diecezjalnych. Po otrzymaniu informacji od Sióstr Misericordii, które znają tę parafię, planowałyśmy odwiedzić wioskę Kitalalo, w której znajduje się ta parafia.

Była niedziela, 18 sierpnia 2019 r., S. Theresia Rogatus, s. Martina Marco i s. Margareth Silvery udały się tam wcześniej rano i mogły się z nimi modlić. Pod koniec modlitwy zostałyśmy zaproszone, aby z nimi porozmawiać. Bardzo ucieszyły się z poznania świętej Marii De Mattias, naszego charyzmatu i duchowości.

Przekazali nam historię podrzędnej parafii Świętej Marii De Mattias. Powiedzieli, że poznali ją przez Misjonarzy Krwi Chrystusa, ponieważ w tym czasie parafią, do której należą, zarządzali Ojcowie Najdroższej Krwi, a ich proboszczem był Ks. Chrisogon, CPPS. To on przedstawił ją im z okazji kanonizacji w 2003 roku i poradził im, aby wybrali ją na swoją patronkę. Od tego czasu szanują tę świętą jako swoją patronkę i wstawienniczkę.

Byłyśmy bardzo zdumione, ponieważ jest to odległy obszar, bez pomocy socjalnej, ogólnie jest biednym miejscem, ale Św. Maria De Mattias już tam była z tymi ludźmi. Ta bohaterka stawia przed nami wyzwanie polegające na tym, aby każdego dnia docierać do ludzi, którzy nie mają nikogo, kto pomógłby im poznać i pokochać naszego ukochanego Jezusa.

S. Margareth S. Ngoi, ASC

Czcij gdzie należy czcic

W tym roku dwie ASC z regionu Brazylii otrzymały odznaczenie CZCIJ, GDZIE NALEŻY UCZCIĆ za zasługi w dziedzinie edukacji.

23 maja 2019 r. Amazońska Akademia Literacka chciała złożyć hołd grupie ludzi wybranych z kręgów kulturowych i politycznych miasta Manaus z okazji 100. rocznicy jego powstania. Podczas pięknej ceremonii przyznali im Medal Stulecia. Siostra Marilia Menezes była jedną z tych uhonorowanych osób. Ponieważ nie mogła udać się na ceremonię, ponieważ mieszka w Belém, poprosiła s. Clarę o odebranie medalu na swoim miejscu. Ceremonia była naprawdę niezapomniana!

30 sierpnia podczas oficjalnego spotkania rada miasta Manaus, na wniosek radnego miasta, upoważniła inną osobę do odebrania Złotego Medalu w imieniu naszej siostry Marii da Paz Azevedo przyznanego przez patrona Gracitylzo do Lago Silva. Ceremonia odbyła się podczas spotkania plenarnego w ratuszu Manaus.

W podziękowaniu s. Maria da Paz zacytowała wielkiego wychowawcę Paulo Freire'a: „Nie w milczeniu ludzie są stworzeni, ale słowami, pracą i refleksją”. Tak powiedział św. Jan Bosko: „Edukacja to kwestia serca”.

Najlepsze życzenia dla tych Sióstr i wszystkich ASC, które większość swojego życia poświęciły służbie innym, zwłaszcza w dziedzinie edukacji, podążając śladami św. Marii De Mattias.

Sr Clara de Albuquerque Silva, ASC

Wrześniowe spacery

Nota wydawcy: zmarła siostra Janis Yaekel, miłośniczka przyrody i ptaków, uwielbiała oglądać kolibry przy karmniku przed jej pokojem w Clementine Hall w Ruma Center. Po jej śmierci w zeszłym roku pracownicy stworzyli pokój do oglądania kolibra z niezajętej sypialni. Krzesła i literatura kolibra zastąpiły meble do sypialni. Siostra Georgia Kampwerth, ASC, dba o to, by karmniki były pełne. Wspomaga ją Paula Hall, członek personelu zajmującego się wzbogacaniem zajęć.

Jedno spojrzenie na wrześniowy kalendarz ujawnia wrześniową równonoc z żywymi znakami odchodzenia lata i powitania jesieni. Podobnie jak stara Missisipi, po prostu kontynuujemy! Ale to dobry czas, aby podsumować nasze energie w tym pięknym sezonie stworzenia, który rozpoczął się 1 września i trwa do 4 października, w święto św. Franciszka z Asyżu.

Święty Franciszek przypomina nam, że istnieją dwie księgi, które pomogą nam poznać Boga: Księga Pisma Świętego i Księga Natury. Papież Franciszek w swojej encyklice Laudato Si 'przypomina nam, że całe stworzenie jest miejscem spotkania z Bogiem, zauważając, że „Franciszek z Asyżu przenosi nas do sedna tego, czym jest człowiek. Komunikował się ze wszystkimi stworzeniami, nazywając ich bratem / siostrą, czcząc wszystkich z podziwem i szacunkiem.”

Niedawna wizyta w pokoju do oglądania kolibra Rumi pokazała, że wciąż istnieje wiele życia i aktywności w stworzeniu i w Rumie. Po raz pierwszy faktycznie zatrzymałam się i spojrzałam na aktywność „hummerów” i poczułam się, jakbym była w katedrze. To było święte, niesamowite i wciągające. Ożywił Modlitwę Papieża Franciszka za naszą Ziemię: „O Boże, jesteś obecny w całym wszechświecie i najmniejszym ze swoich stworzeń”.

Tak, te małe stworzenia wymagają naszej ochrony i troski. Dziękuję Siostrze Georgia Kampwerth i Paula Hall! Cóż za dar, który nam dałaś, abyśmy podjęli się opieki nad tymi śladami Boga pośród nas. Siedziałam w zachwyceniu, zdumieniu i wdzięczności, kiedy patrzyłam na ich obecność, piękno i działalność, i opuściłam

„świątynię” będąc zmienioną, bardziej w jedności z samą sobą, drugim i Bogiem. Nie jestem pewna, czy są osobne! Istnieje połączenie.

Rzeczywiście, jeśli ktoś wejdzie do pokoju obserwacyjnego kolibra i poświęci trochę czasu, aby po prostu być i ujrzeć, odejdzie z głębszym uznaniem prostych przyjemności, jakie natura ma do zaoferowania, i obejmie to, co święte, w chwili obecnej. Opieka i pielęgnacja stworzenia jest życiodajna.

Czytałem gdzieś, że same kolibry mają zdolność latania, poruszając skrzydłami według wzoru symbolu nieskończoności lub cyfry 8. Zatem są symbolem wieczności, ciągłości i nieskończoności. Wchodzi do pokoju, powietrze jest włączone, podajniki są czyste i dobrze zaopatrzone, a kolibry zrobią resztę. Wyjdiesz bardziej żywy i dostosowany do wszystkich, niż kiedy wszedłeś do pokoju. Jak napisał Gerard M. Hopkins: „Świat jest obciążony wielkością Boga”. I dodam, czy możemy być bardziej świadomi zawilej sieci (życia), która łączy nas wszystkich.

S. Mary Shaw, ASC

Silne Dayton

Komisja Duchowości Krwi Chrystusa

To było już lato w Dayton w Ohio. Zaczęło się 25 maja, kiedy Ku Klux Klan zorganizował wiec na Courthouse Square w centrum Dayton. Kilka dni po tym, jak hrabstwo Montgomery wydało pozwolenie grupie powiązanej z Klanem na zjazd na Dayton's Courthouse Square, koalicja grup społecznych podjęła wysiłek, aby odeprzeć planowane wydarzenie. Ostatecznie pojawiło się dziewięciu członków Klanu, podobnie jak prawie 600 kontr-protestujących, którzy powiedzieli, że w Dayton nie ma miejsca na nienawiść. Byłam dumna z naszego miasta.

Potem, w Dniu Pamięci, po pięknym dniu na piknikach i wycieczkach, tej nocy pogoda stała się brzydka. Piętnaście tornad zdevastowało części miasta, szczególnie obszary o niższych dochodach. Wiele mieszkań, domów i firm zostało zniszczonych. Skala dewastacji była znana dopiero następnego ranka. Wiele drzew było powalonych, domy nie miały dachów, a części budynków były na ulicach i na trawnikach. Trafiono w przepompownię wody, powodując awarię wody i prądu na kilka dni. Mieszkańcy Dayton przyszli ponownie i podarowali wodę, jedzenie i pieniądze. Wolontariusze rozbili namioty w pobliżu najgorszych miejsc, aby zapewnić wodę i żywność innym ochotnikom pracującym nad oczyszczaniem śmieci po tornado. Znow byłam dumna z naszego miasta.

4 sierpnia obudziliśmy się z niszczycielską wiadomością, że dziewięć osób zostało zastrzelonych w centrum rozrywki w dzielnicy Oregon, mniej niż 24 godziny po 22 zabitych podczas kolejnej masowej strzelaniny w El Paso w Teksasie. Strzelający został zabity przez policję

Dayton, stając się 10. ofiarą śmiertelną. Ponownie miasto zebrało się tej nocy na czuwaniu w okręgu Oregon, aby modlić się za ofiary i za miasto. Ulice były pełne ludzi, zebranych, by opłakiwać i próbować zrozumieć, że może się to zdarzyć tutaj. Znow byłam dumna z naszego miasta. # Silne Dayton.

Jako zbór nie mogliśmy milczeć po tak okropnej tragedii. Nasza nowo wybrana rada społeczności opublikowała komunikat prasowy, w którym powiedzieliśmy, że „wzmacniamy naszą determinację, aby przeciwdziałać i przewyciężyć negatywne wpływy w naszej kulturze, które prowadzą do tej przemocy, i żądać rozsądnego ustawodawstwa, które działa na rzecz dobra wszystkich ludzi, a nie dla kilku potężnych. Wierzmy, że każdy człowiek jest cenny w oczach Boga, nawet ci, którzy dopuszczają się aktów przemocy. Jak pokazali Daytonianie, El Pasoans i wielu innych, okażmy troskę i troskę o naszych sąsiadów, szczególnie tych, którzy są na marginesie. Robiąc to, wspólnie budujemy bardziej pokojowe i kochające społeczeństwo, w którym siła miłości, a nie nienawiści, tryumfuje”.

Wydaje się, że każdy dzień przynosi nową tragedię, bezsensowne przelewanie krwi przez przemoc. Jako ludzie oddani Najdroższej Krwi Jezusa, w tym czasie w naszym kraju i na świecie jesteśmy powołani, aby być świadkami Bożej miłości pojednawczej i odkupieńczej, być może w sposób, jakiego nigdy wcześniej nie mieliśmy. To dla nas wielkie wyzwanie. Obyśmy przyjęli wyzwanie!

S. Ann Clark, CPPS, Dayton

Unikalne doświadczenie w Ashram

Widzimy światło dzienne w innowacyjny, wnikliwy, interesujący i inspirujący sposób. Niosąc miłosierdzie i odkrywając łaskę, która nie jest tylko na ten czas i istotna, ale jest również bardzo zgodna z naukami papieża Franciszka, i rzeczywiście było to również nasze doświadczenie.

My, nowicjusze, wraz naszą kochanką, s. Markuty Kanattu, udaliśmy się do Anjali Aśramu-Mysuru, położonego w pobliżu wzgórza Chamundi. Mieliśmy naprawdę wyjątkowe i bogate doświadczenie. Do naszej dyspozycji pozostało dziesięć dni, ale nie możemy sobie wyobrazić, jak szybko minęły dni. Uczestników programu było 32. Wszyscy uczestnicy byli posłuszni tej **Atma-Poorna-Anubhava (całkowita samorealizacja)**. Program ten rozpoczął się uroczystą indyjską Eucharystią, wszystkimi symbolicznymi gestami **powitania, oczyszczenia i zapalenia indyjskiej lampy**.

Sposób życia w Aśramie jest powołany do życia w tajemnicy paschalnej, w której jednostki są powołane, by tęsknić za Bogiem. Żyje się poprzez integrację **Dhyana (medytacja), Upadhesa (instrukcje) i Seva (służba)**. Konkretnie żyje **Jnanamarga, Bhakti Marga i Karma Marga (część mądrości, część oddania i część służby)**. Prawda, cisza i świadomość były słowami kluczowymi, odpowiadającymi jej wyzwaniom i wymaganiom. Już pierwszego dnia bardzo dobrze poprowadził nas ks. Louis, aby zachować ciszę i samotność. Gdy rozpoczęliśmy naszą podróż do doświadczenia Aśramu, skoncentrowaliśmy się na posiadaniu doświadczenia tego, co ostateczne. Nasz dobrze skoncentrowany kierunek postawił nas we właściwym miejscu. **„Nasze serca są niespokojne, chyba że spoczną w tobie”**. Wzorowe życie Świętych stworzyło w nas pragnienie spotkania się z Panem w naszych sercach. Każdego dnia mieliśmy do rozważenia różne nauki, czytania, wiersze i pisma różnych religii do naszej medytacji.

Cisza i spokój pozwoliły nam uświadomić sobie obecność Boga, dały wgląd i wiedzę o sobie. Nauki o wolności pomogły nam zrozumieć, że jesteśmy dziećmi Bożymi, a rozmowa na temat życia konsekrowanego wezwała nas do godnego przygotowania się na Jego misję i zapewniła nam większą jasność na temat życia zakonnego, które dodatkowo oświeciło nas do introspekcji sprawiło, że stałam się osobą o szerokim umyśle na temat rzeczywistości całego świata.

Nie ma sensu życia, z wyjątkiem sensu, który nadajesz swojemu życiu poprzez rozwijanie nieskończonej energii”. To powiedzenie oświeciło nas do docenienia własnych umiejętności i możliwości. Ostatniego dnia pouczono nas, że uczeń powinien być - **ostateczny, uniwersalny, wolny,**

całkowity, bezwarunkowy, radykalny i klejnotowy (zorientowany na cel, wzmocniony i zmotywowany). Madhyan Sandhya (medytacja w południe, którą mieliśmy pod drzewem figowym, drzewem orzechowym, a także w świątyni błogosławieństw naszego Mistrza, która była naprawdę wyjątkowym i wzruszającym serce doświadczeniem zjednoczenia się z naturą, Bogiem i zgromadzonymi. Wyobraźnia siedzenia obok kaplicy lotosu sprawiła, że spotkaliśmy Pana w głębi naszego serca.

W ostatnim dniu mieliśmy prawo pokutne i symboliczne zakończenie modlitwy. Nabożeństwo modlitewne zmobilizowało nas do przypomnienia dobroci Boga z ostatnich dziesięciu dni podziękowania Mu za Jego towarzyszenie podczas naszych różnych działań oraz za bogate doświadczenie komunii i uczestnictwa.

Nasza mała nowa nauka to:

- **„Atmapurna Anubhava”** oznacza **samorealizację**. Jako osoba ludzka najpierw musimy odkryć nasze prawdziwe ja i powinniśmy rozwinąć tęsknotę i pragnienie zjednoczenia się z najwyższą rzeczywistością - Bogiem. Musimy odkryć siebie w wielkim ja poprzez świadomość. Jakość świadomości jest miarą duchowego postępu, kiedy będziemy w stanie stać się świadomymi siebie, będziemy jak Bóg. Świadomość i poznanie Pana musi być jak przepływ rzeki.

- **Naszym ostatecznym celem w życiu jest urzeczywistnienie Boga**. Osoba ludzka jest zarówno ludzka, jak i boska; kiedy ktoś zdaje sobie z tego sprawę i ceni ją, może stać się piękną osobą

- **Bycie jest ważniejsze niż robienie.**

- **Dowiedzieliśmy się, że nie ma sensu życia poza sensem, który nadajemy życiu poprzez rozwijanie w nas nieskończonej energii.**

- **W każdej religii jest iskra rzeczywistości i musimy szanować każdą religię.**

- **To doświadczenie Aśramu naprawdę pomogło nam podjąć decyzję o miłości do ciszy, życiu w świadomości Boga i prowadzeniu prostego stylu życia; doświadczyć obecności Boga w naturze.** Lubimy praktykować kontemplację, jogę i przyjmować pozycję siedzącą odpowiednią do koncentracji. Doceniamy indyjskie celebracje liturgiczne.

Gdy pielęgnujemy słodkie wspomnienia z Aśramu, jesteśmy wdzięczne s. Marykuty, mistrzyni i siostrom naszej wspólnoty nowicjatu, które wspierały nas poprzez swoje modlitwy i ofiary.

**Nowicjuszki
Wilma, Sushma, Jennis i Maya**

Doświadczenie w Centrum Odnowy Don Bosco w Bangalore - INDIA

„Pobłogosławiłeś mnie, abym był błogosławięństwem”

Miesiąc sierpień był naprawdę cudowny, a moje doświadczenie było dobre i było błogosławionym czasem. Jak mówi św. Paweł „**Za każdym razem dziękuję mojemu Bogu, pamiętam o was i nieustannie modłę się za was z radością podczas kursu Centrum Odnowy Ks. Bosko**

Było nas 32 uczestników należących do 6 różnych kongregacji. Duża liczba sióstr pochodziła z St. Anne z Bangalore, a kolejna duża liczba sióstr pochodziła od Sióstr Miłosierdzia Marii Bambiny, jedna siostra ze Zgromadzenia Urszulanek, jeden kapłan i jeden brat pochodzili od ojców maristów, dwie siostry ze Sri Lanka, jeden Ojciec Salezjanin i ja.

Po 25 latach miałam okazję uczestniczyć w kursie z grupą międzyzgromadzeniową. Większość z tych uczestników było Juibilatami 25 lat życia zakonnego. W rzeczywistości był to kurs odnowienia dla nas wszystkich, a szczególnie dla mnie.

Różne tematy były dla mnie interesujące i pomocne, gdy byłam tam, przygotowując się do podjęcia nowej posługi w nowicjacie zgromadzenia: **jak kierownictwo duchowe, integracja seksualna z psychiką, życie konsekrowane i charyzmat zgromadzenia, podstawowa przemiana itp. Inne tematy były również pomocne i przydatne dla mnie, dla mojej odnowy, mojej transformacji i odświeżenia mojego ducha i duszy.**

Osobami prowadzącymi byli głównie salezjanie dobrze przygotowani i wykwalifikowani, kompetentni i posiadający ogromną wiedzę! Ich wkład był naprawdę wzbogacający, konkretny, praktyczny i pomocny dla naszego dzisiejszego życia konsekrowanego, a także do spojrzenia w

siebie, ukazując nasze pozytywne i negatywne doświadczenia, niezauważone uczucia i nierozwiązane problemy.

Pomógł nam stać się coraz bardziej pozytywnymi, pewnymi siebie, doceniać i rozwijać poczucie własnej wartości. Od czasu do czasu dzielenie się w małych grupach i w parach było również bardzo przydatne, aby się poznać, wspierać i zachęcać.

Pamiętając o minionym miesiącu, wychwalam i wielbię Pana za wszystkie Jego niezliczone błogosławięstwa. Towarzyszył mi w mojej wewnętrznej podróży, będąc moim światłem i

przewodnikiem. Wzbogacił mnie na wszystkich poziomach, dodał mi odwagi, gdy czekam z niecierpliwością na przyjęcie odpowiedzialności za nowicjat Zgromadzenia.

Korzystając z okazji, dziękuję Siostrze Nadii Coppie, Przełożonej Generalnej i członkiniom Zarządu Generalnego za umożliwienie mi tej okazji. Dziękuję Wam!

Wyrażam również podziękowania S. Mini Pallipadan, przełożonej regionalnej i członkiniom zarządu regionalnego za pomoc w wyborze kursu oraz za wasze wsparcie, zachętę i waszą miłość i troskę o mnie. Dzięki!

Dziękujemy wszystkim ASC za nieustanną modlitwę i wsparcie dla tej nowej inicjatywy nowicjatu Zgromadzenia, która wkrótce się rozpocznie.

Z wdzięcznością i radością

S. Mariamma Kunnackal, ASC

20 lat obecności ASC na Białorusi

W dniu 26 sierpnia 1999 roku dwie siostry adorantki z Polski: s. Ewa Piwońska i s. Małgorzata Augustyn przekroczyły granicę, aby rozpocząć pracę w Dokszycach na Białorusi. Przyjechały na zaproszenie o. Jana F. z Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów i zamieszkały w niedużym pokoiku, w nowo budującym się klasztorze Ojców Kapucynów przy kościele. Siostry ASC podjęły różne apostołskie posługi: katechezę, prowadzenie rekolekcji dla dzieci i młodzieży, przygotowanie do sakramentów dorosłych i pracę w zakrystii.

W 2001 roku rozpoczęły budowę domu, który miał służyć nie tylko jako mieszkanie dla sióstr, ale także jako ośrodek dla różnych apostołskich działań i formacji.

W dniu 14 września 2003 roku odbyło się uroczyste otwarcie domu przez ks. biskupa Władysława Błina – ordynariusza diecezji witebskiej. Od tego czasu w naszym domu odbywają się liczne spotkania, konferencje, rekolekcje dla dzieci i młodzieży, katechezy. Trochę później została otwarta świetlica.

W Dokszycach obecnie pracują trzy siostry: jedna z Polski, s. Małgorzata Augustyn i dwie z Białorusi: s. Hanna Działlik i s. Nadzieja Raczyckaja.

W dniu 25 sierpnia 2019 dziękowaliśmy za 20 lat obecności ASC na białoruskiej ziemi. Najważniejszym momentem była uroczysta Eucharystia, której przewodniczył Ksiądz Biskup Alieg Butkiewicz – ordynariusz diecezji witebskiej i wygłosił homilię. Podkreślił w niej wartość modlitwy do Krwi Chrystusa, mającej wielką moc, aby przemieniać, oczyszczać i zbawiać.

Wielką radością dla nas była obecność na tych uroczystościach s. Bridget Pulickakunnel ASC, Radnej Generalnej, s. Ewy Kleps ASC, Przełożonej Prowincjalnej i s. Bożeny Matomisz ASC, Sekretarki Prowincjalnej. W uroczystości udział wzięli także Ojcowie Kapucyni: Radny Generalny z Rzymu, Kustosz Białoruskiej Kustodii oraz Ojcowie z pobliskich wspólnot na Białorusi.

Mszę Świętą upiększył śpiew chóru dzieci i dorosłych. Przed błogosławieństwem s. Bridget podziękowała parafianom i ojcom kapucynom za współpracę i wsparcie. W jej wystąpieniu mocno wybrzmiała troska o nowe powołania, powiedziała, że wśród tu obecnych są osoby, których Bóg powołuje do szczególnej służby. Zaprosiła do modlitwy o powołania i uwrażliwiła rodziny, aby nie bały się ofiarować Bogu swoje dzieci.

Słowa wdzięczności wyraził także Radny Generalny Ojców kapucynów, który wówczas sprawował posługę przełożonego prowincjalnego i był u początków naszej posługi i współpracy. Podziękował za ofiarną pracę sióstr, za radość, z jaką siostry przyjechały, nie szukając wygod, ale pragnęły przede wszystkim służyć Bogu i bliźniemu.

Kolejnym punktem programu było teatralne przedstawienie o św. Marii De Mattias. Ukazujące jej powołanie, działalność i cuda, które dokonywały się w jej życiu. Sama Maria De Mattias była przedstawiona jako prorokini swojego czasu, kobieta Słowa. Przedstawienie wzbogacił taniec wykonany przez młodzież i dzieci z parafii.

Dla nas miłą niespodzianką były ciepłe i szczere słowa wdzięczności i kwiaty od parafian i młodzieży, która przygotowała prezentację o posłudze nas, ASC, na Białorusi i smaczny duży tort

Ten dzień był przepełniony radością i wdzięcznością, za wszystkie dary i łaski, którymi Bóg obdarzył nas w ciągu tych 20 lat oraz prośbą o dalsze błogosławieństwo i nowe powołania.

Poprzez obecność s. Bridget, która przyjechała z Rzymu i sióstr z Polski czułyśmy łącznie z całym naszym Zgromadzeniem.

Pragniemy serdecznie podziękować s. Nadii Coppa ASC, Przełożonej Generalnej za pamięć i modlitwę oraz piękną ikonę Matki Bożej, którą ofiarowała dla naszej wspólnoty z tej okazji.

S. Nadzieja Raczyckaja, ASC
S. Hanna Działlik, ASC

„Amazonka: nowe ścieżki dla Kościoła i ekologii integralnej”

6-27 października 2019

Ludzie są częścią ekosystemów, które ułatwiają relacje, które dają życie naszej planecie; dlatego opieka nad tymi ekosystemami jest niezbędna. Ma to zasadnicze znaczenie zarówno dla promowania godności osoby ludzkiej i wspólnego dobra społeczeństwa, jak i dla ochrony środowiska. Prawdziwe podejście ekologiczne zawsze staje się podejściem społecznym; musi uwzględniać kwestie sprawiedliwości w debatach na temat środowiska, aby słyszeć zarówno wołanie ziemi, jak i wołanie ubogich. Tak papież Franciszek nazywa integralną ekologię.

Amazonia obejmuje obszar 7,8 miliona kilometrów kwadratowych. Obejmuje terytorium należące do dziewięciu różnych narodów: Brazylii, Boliwii, Peru, Ekwadoru, Kolumbii, Wenezueli, Gujany, Surinamu i Gujany Francuskiej. Las deszczowy (5,3 miliona kilometrów kwadratowych) jest największym na świecie i jest niezastąpionym źródłem świeżej wody, tlenu i różnorodności

biologicznej dla naszej planety.

Amazonka jest zdrowym terytorium w swojej długiej i owocnej historii. Jednak wraz z mobilnością ludzi, niekontrolowaną inwazją zanieczyszczających gałęzi przemysłu w warunkach zmian klimatu i przed całkowitą obojętnością organów zdrowia publicznego pojawiły się nowe choroby. Model rozwoju skoncentrowany wyłącznie na ekonomicznej eksploatacji lasów, górnictwa i bogactwa węglowodorów Pan-Amazon wpływa na zdrowie biomów Amazonki, ich społeczności i całej planety.

Głosy Amazonii wzywają Synod Biskupów, aby udzielił nowej odpowiedzi na różne sytuacje i szukał nowych dróg, które umożliwią Kairos dla Kościoła i świata. My, Adorantki Krwi Chrystusa, czujemy się zobowiązani do wspierania ludu Amazonii i Synodu poprzez nasze modlitwy. W tym celu dołączam modlitwę. Każda wspólnota może znaleźć czas na modlitwę za tę konkretną intencję.

MODLITWA PRZYGOTOWUJĄCA DO SYNODU O AMAZONII

Panie, pomóż swemu Kościołowi słuchać
mieszkańców Amazonii,
i odpowiadać z nimi
na dewastacje
dotykającą ludzi i środowiska.

Amazonka w całej swojej różnorodności biologicznej
i bogactwie kulturowym
jest „zwierciadłem całej ludzkości”. *

Aby tego bronić, wszyscy musimy wprowadzić zmiany - w nas samych,
naszych narodach,
i w Kościele.

Kiedy podróżujemy
Laudato Sí wyrusza przed nami,
możemy być bardziej świadomi
kryzysu ekologicznego i kulturowego
dorzecza Amazonki,
i nauczyć się być lepszymi opiekunami i szafarzami stworzenia.

Obyśmy odważnie stali
przeciwko niesprawiedliwościom, w tym:
utracie terytorium,
eksploatacji,
zagrożeniom dla różnorodności biologicznej
i nałożeniu
modeli kulturowych i ekonomicznych
które są obce w życiu
rdzennej ludności na całym świecie.

Naucz nas głęboko słuchać
działać sprawiedliwie,
kochać czule
i pokornie chodzić po tej ziemi.

Amen

Więcej niż recykling... Jak chronić środowisko

Instytut Przenajdroższej Krwi w Bari, Europejska Szkoła Dwujęzyczna, przez cały rok szkolny 2018/2019 towarzyszył uczniom z przedszkola, szkoły podstawowej i gimnazjum 1. klasy, aby odzwierciedlić, studiować i pogłębić obecny i pilny temat ZRÓWNOWAŻONEJ EKOLOGII. Wiele inicjatyw i interwencji nauczycieli i ekspertów pomogło naszym uczniom zbliżyć się do ziemi, biorąc pod uwagę, że nie jest to macocha, ale „siostra, z którą dzielimy nasze życie, oraz piękna matka, która przyjmuje nas w swoje ramiona” (LS 1).

Konieczne jest zagłębianie się w otchłań natury, aby odzyskać posiadanie zakłęcia tajemnicy i odzyskać szacunek dla stworzenia, w którym jesteśmy tylko stworzeniami Boga.

Ciekawie było porozmawiać z dziećmi o różnorodności biologicznej, rozsądnym zużyciu wody, szacunku dla środowiska, znaczeniu wyboru produktów żywnościowych w terytorialności, ekosystemie ...

Szczególną przestrzeń otrzymali Laudato Si papieża Franciszka, który dzięki interwencji prałata Giancarlo Bregantiniego poprosił rodziców i dzieci.

Wśród „celów” daliśmy bezpośrednią aktywność edukacyjną, poprzez silne zaangażowanie w szkolny świat, pogłębianie zagadnień środowiskowych, stymulowanie wrażliwości dzieci i młodzieży na uczynienie ich bohaterami doświadczeń w bezpośrednim kontakcie z naturą. Sadzenie drzew było otwarciem na przyszłość jako współpracowników i budowniczych wspólnego domu.

Specjalne spojrzenie zostało poświęcone zdrowiu, dobrobytowi ludzkiemu i dobrobytowi ludzkości, aby wyeliminować ubóstwo i głód na świecie. Życie zasługuje na naszą uwagę, od poczęcia do naturalnej śmierci, i ważne jest, aby edukować nowe pokolenia, aby były pomocne w powstającym życiu i zachować kawałek „ogrodu” nawet dla tych, którzy przyjdą po nas.

Świadectwo Greta Thunberg uaktywniło nas w dniu „Piątek dla przyszłości”, wielkiej mobilizacji protestu przeciwko zmianom klimatu, do stworzenia plakatów i billboardów na temat naszego pomysłu na dobro dla naszej planety. „Kryzys klimatyczny jest największym kryzysem, przed jakim kiedykolwiek stanęła ludzkość, a jeśli teraz nic nie zrobimy, jesteśmy zrujnowani. Myślałam - mówi Greta - że kiedy dorosnę, będę chciała przemyśleć przeszłość i powiedzieć:

zrobiłam, co mogłem w tym czasie i mam moralny obowiązek zrobić wszystko, co możliwe.

Szkoła średnia pierwszej klasy Instytutu Krwi Chrystusa w Bari zakończyła swój kurs 12 czerwca ostatnim wydarzeniem w teatrze Instytutu. Wydarzenie było piękną i żywą okazją do przypomnienia uczniom, rodzicom i przyjaciołom ważnych etapów, które w ciągu roku nasi uczniowie stali się ważnymi i specjalnymi strażnikami stworzenia. Biorąc pod uwagę fakt, że w 2020 r. plastik zostanie zakazany na całym świecie, wszyscy uczniowie IPS rozpoczęli, z pomocą nauczycieli, eliminację plastikowych butelek z wodą, przy szerokim wykorzystaniu butelek z wodą; spotkania ze specjalistami ds. żywności sprawiły, że są oni coraz bardziej odpowiedzialni za zdrową i zrównoważoną dietę ... Interesująca i angażująca była interwencja s. Rani Padayattil, ASC i członka WNP. Jego kompetencje w zakresie sprawiedliwości, pokoju i ochrony stworzenia silnie pobudziły wszystkich obecnych. Miło było podzielić się, ile Adoratorek Krwi Chrystusa walczy o zachowanie „wspólnego domu”. „Niech będzie pochwalony, mój Pan, za naszą siostrę Matkę Ziemię, która nas wspiera i wydaje różne owoce z kolorowymi kwiatami i ziołami” - to wezwanie św. Franciszka z Asyżu w Pieśni nad stworzeniami, a nacisk na uwielbienie jest potwierdzeniem globalnego podejścia, które każdy z nas musi zachować wobec Matki Ziemi. „My sami” jesteśmy ziemią” (por. Rdz 2, 7) i, „nasze ciało składa się z elementów planety, jego powietrze jest tym, co daje nam oddech, a woda ożywia i przywraca nas” (LS 2).

S. Francesca Palamà, ASC

Urodziny: świętujemy życie

30

S. Fátima Euriza VT Mário Gomes 24/10/1989 Spagna

40

S. Ljubica Radovac 21/10/1979 Zagrzeb

70

S. Vicki Bergkamp 20/10/1949 USA

80

S. Patrizia Tagarelli 05/10/1939 Włochy

S. Bianca Lorusso 23/10/1939 Włochy

S. Rosa Tolve 24/10/1939 Włochy

S. Eileen Dehner 26/10/1939 USA

100

S. Maria Novelli 15/10/1939 Włochy

Wróciły do Domu Ojca

05/09/2019 **S. Thomasine Stoecklein** USA

22/09/2019 **S. Teresa Perinelli** Włochy

27/09/2019 **S. Benigna Schurtenberger** Schaan

Wiadomości Międzynarodowe
Adoratorki Krwi Chrystusa

Miesięcznik informacyjny
prowadzony przez
Adoratorki Krwi Chrystusa
Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny
Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym
Rok XXI, Wydanie 9, październik 2019

Komitet redakcyjny
Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Tłumaczenie:
S. Klementina Barbić - chorwacki
S. Betty Adams - angielski
S. Martina Marco - kiswahili
S. Bożena Hulisz - polski
S. Clara Albuquerque - portugalski
S. Miriam Ortiz - hiszpański
S. Johanna Rubin - niemiecki

„Na Twoje Słowo...
Lima, Peru
1998-2019”